

மாற்கு சுவிசேஷம்

சேவகராகிய கிறிஸ்து

சுவிசேஷ விவரங்களில் இரண்டாவதாக உள்ளதான மாற்கு சுவிசேஷம் என்பது, ஒருவேளை மிகவும் குறைவாக வாசிக்கப்படுவதாகவும் மற்றும் இவை நான்கிலும் மிகவும் குறைவாக பாராட்டப்படுவதாகவும் இருக்கலாம். ஆயினும் இது கிறிஸ்துவின் வாழ்வைப் பற்றிய வல்லமை நிறைந்த எடுத்துரைப்பாக உள்ளது.

மாற்கு சுவிசேஷத்திற்கு அறிமுகம்

இந்தப் புத்தகத்தின் எழுத்தாளர்

மாற்கு சுவிசேஷப் புத்தகத்தில் இதன் எழுத்தாளரின் பெயர் குறிப்பிடப்படுவதில்லை, ஆனால் (ஏவுதல் பெற்றிராத) பழங்காலப் பாரம்பரிய வரலாறு, இந்தப் புத்தகம் யோவான் மாற்குவினால் எழுதப்பட்டதென்று குறிப்பிடுகிறது. சபை வரலாற்றாளரான ஈசுபியஸ் (ச. கி.பி. 260-340) அவர்கள், மாற்குதான் இப்புத்தகத்தை எழுதினார் என்று குறிப்பிட்ட பாப்பியஸ் (ச. கி.பி. 60-150) என்பவரை மேற்கோள் காண்பித்தார். மேலும் அலெக்சந்திரியாவின் கிளமென்ட் அவர்களும் ஓரிகன் என்பவரும் (ச. கி.பி. 185-254). மாற்குதான் இந்தப் புத்தகத்தை எழுதினார் என்று நம்பியதாகவும் ஈசுபியஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.¹ இந்தப் பாரம்பரியக் கூற்றை இரேனியுஸ் அவர்கள் (ச. கி.பி. 140-195) தமது எழுத்துக்களில் ஆதரித்தார்.²

யோவான் (“யெகோவா கிருபைமிக்கவராக இருந்துள்ளார்”) என்பதே யோவான் மாற்குவின் எபிரெயப் பெயராக இருந்தது, ஆனால் நாம் அவரது ரோமப் பெயரான மாற்குஸ் (“யுத்தம் விரும்பி”) என்பதைக் கொண்டே நன்கு அறிகின்றோம். இவர் அநேகமாக, எருசலேமில் தமது தாயான மரியாளின் வீட்டில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் (அப். 12:12). கிறிஸ்துவின் வாழ்வில், எருசலேமில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகளை இவர் கண்ணால் கண்ட சாட்சியாக இருந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. மாற்கு 14:51, 52ல் யோவான் மாற்கு, தம்மையே குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுகின்றார் என்று பல எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றார்கள். மாற்கு, பேதுருவின் பிரசங்கத்தினால் மனம் மாற்றப்பட்டார் என்பது தெளிவு (1 பேது. 5:13). பிற்பாடு, இவரது தாயாரின் வீடு கிறிஸ்தவர்கள் கூடிவரும் ஒரு இடம் ஆயிற்று (அப். 12:12).³

மாற்குவை பர்னபாவின் இனத்தாராக கொலோசெயர் 4:10 அடையாளப்படுத்துகிறது. இவர் இளைஞராயிருந்தபோது, பவுலுடனும்

பர்னபாவுடனும் ஊழியப் பயணத்திற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார், ஆனால் பயணம் முடியும் முன்பாகவே இவர் அதை விட்டுச் சென்றார் (அப். 12:25; 13:5, 13), இது பவுலை மிகவும் அதிருப்தியடைச் செய்தது (அப். 15:37-39). பர்னபாவோ, மாற்குவின் திறமைமீது இன்னமும் நம்பிக்கை கொண்டவராக இவரை, சீப்புருத் தீவுக்குப் பிரசங்கப் பயணமாக அழைத்துச் சென்றார் (அப். 15:39). பிற்பாடு மாற்கு, சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவதில் பேதுருவுடன் இணைந்து உழைத்தார் (1 பேது. 5:13). கடைசியில் மாற்கு பவுலுடன் ஊழியம் செய்தார் மற்றும் அந்த அப்போஸ்தலர் இவரை ஒரு மதிப்புமிக்க உடைமையாக எண்ணினார் (கொலோ. 4:10, 11; பிலே. 24; 2 தீமோ. 4:11).

இயேசு மற்றும் பெரும்பாலான அப்போஸ்தலர்கள்⁴ ஆகியோரை விடப் பொதுவாக இளையவராகக் கருதப்படும் மாற்கு சமார் பத்து வயதுகள் இளையவராய் இருந்திருப்பார் என்று சிலரால் மதிப்பிடப் படுகின்றார். இவர், தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்து ஆகியோருடன் அப்போஸ்தலர்களின் காலத்தில் ஒரு “இளைய பிரசங்கியாராக” கருதப்பட்டிருப்பார். இவர் எகிப்து நாட்டின் அலெக்சந்திரியா நகரில் சபை ஒன்றைத் தோற்றுவித்தலாக ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரிய வரலாறு கூறுகிறது.

பவுல் உட்பட ஏவுதல் பெற்ற பல மனிதர்களிடம் இருந்து கற்றறியக் கூடிய வாய்ப்பை மாற்கு கொண்டிருந்தார். ஆயினும், பழங்கால (ஏவுதல் பெற்றிராத) பாரம்பரியமானது பேதுருவுடன் இவருக்கு இருந்த உறவைப் பற்றி மட்டுமே வெகுவாக வலியுறுத்துகிறது. மாற்கு சுவிசேஷத்தை யோவான் மாற்கு எழுதியதாகக் குறிப்பிடுகிற அதை ஆதாரமலமானது, இவரது இந்த விவரம் பேதுருவிடம் இருந்து வந்ததாக வலியுறுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மாற்குவை “பேதுருவின் மொழிபெயர்ப்பாளர்” என்று பாப்பியஸ் என்பவர் குறிப்பிட்டார். அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

... இவர் பதிவுசெய்தது எதுவாக இருப்பினும், இவர் மிகவும் சரியாக அவற்றை எழுதினார், ஆயினும் இவர் நமது கர்த்தரை கேட்டதோ அல்லது பின்பற்றியதோ இல்லை என்ற காரணத்தினால், அவற்றை நமது கர்த்தர் பேசிய அல்லது செய்த வரிசைமுறைப்படி இவர் பதிவு செய்யவில்லை, ஆனால் ... இவர் பேதுருவுடன் இணைந்திருந்தார், அவரே இவருக்குத் தேவையான அறிவுறுத்துதல்களைக் கொடுத்தார், ஆனால் நமது கர்த்தருடைய உரைகளின் வரலாற்றை கொடுக்க வில்லை; எனவே மாற்கு சிலவற்றைத் தாம் பதிவு செய்தபடி எழுதியதில் தவறு எதுவும் செய்யவில்லை; ஏனெனில் இவர் ஒரு விஷயத்தை மிகவும் எச்சரிக்கையாகக் கவனித்தார், தாம் கேட்ட எதையும் கடந்து செல்லாமலும் அல்லது இந்த விவரங்களில் எதையாவது தவறாகக் குறிப்பிடாமலும் இருந்தார்.⁵

பேதுருவின் உரையைக் கேட்டவர்கள், பேதுரு வாய்மொழியாக உரையாற்றியிருந்து உபதேசத்தின் பதிவு ஒன்றை வைத்துச் செல்லும்படி மாற்குவை வற்புறுத்தினார்கள் என்றும் இந்த விவரமானது சபைகளில் வாசிக்கப்படுவதைப் பேதுரு அங்கீகரித்தார் என்றும் அலெக்சந்திரியா நகரத்து கிளமென்ட் அவர்கள் கூறினார்.⁶ இரேனியஸ் அவர்கள்,

“பேதுருவால் பிரசங்கிக்கப்பட்டவற்றை பேதுரு மற்றும் பவுல் ஆகியோரின் இறப்பிற்குப் பின்பு மாற்கு எழுதியதின் மூலம் நமக்குக் கொடுத்தார்” என்று எழுதினார்.⁷

இந்தப் பழங்காலப் பாரம்பரியத்தை, பல உண்மைகள் உறுதிப்படுத்துவதாகக் காணப்படுகிறது: அப். 10:36-42ல் பேதுருவின் பிரசங்கமானது மாற்கு சவிசேஷத்திற்கு ஒரு வரைக்குறிப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கக் கூடும். பேதுருவைக் குறிப்பிடுகின்ற வசனமான மாற்கு 16:7ல் உள்ள வார்த்தைகளை எழுதிய ஒரே சவிசேஷ எழுத்தாளராக மாற்கு இருக்கின்றார். இந்தப் புத்தகத்தின் பாணியானது, கண்ணால் கண்ட சாட்சியின் வாய்மொழி சாட்சியைப் போன்றதாக உள்ளது. (மாற்கு சவிசேஷமானது “ஒரு பேச்சாளரின் கரமுரடான கிரேக்க மொழியுரையை” கொண்டிருப்பதாகச் சில எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.)

இந்தப் புத்தகத்தின் நோக்கம்

ரோமாபுரி மக்கள் கூட்டத்தாருக்காக மாற்கு இதை எழுதினார் என்று பெரும்பான்மையானோர் நம்புகின்றார்கள்.⁸ வம்சா வழி வரலாறு உட்பட, அப்படிப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தாருக்கு ஆர்வமற்ற விஷயங்களை இவர் நீக்கி விட்டார். இவர் பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றி ஒரு சிறிதே கூறினார். இவர் கிறிஸ்துவின் வாழ்வில் யூதப் பின்னணியெதையும் வலியுறுத்தவில்லை. யூத வார்த்தைகளையோ அல்லது வழக்கங்களையோ அறிமுகப்படுத்தியபோது, இவர் அவற்றை வழக்கமாக விளக்கப் படுத்தினார். மற்ற சவிசேஷ எழுத்தாளர்கள் கிரேக்க மொழியைப் பயன்படுத்திய இடங்களில் இவர் இலத்தீன் சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தினார் (உதாரணத்திற்கு, “basket” என்பதற்கு *modius* [மாற். 4:21], “poll tax” என்பதற்கு *census* [12:14], “executioner” என்பதற்கு *Speculator* [6:27], மற்றும் “centurion” என்பதற்கு *centurio* [15:39, 44, 45]). சவிசேஷ எழுத்தாளர்களில் இவர் ஒருவர் மாத்திரமே ரூபஸ் பற்றிக் குறிப்பிட்டார் (15:21), இந்த ரூபஸ் ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு அறிமுகமானவராக இருந்தார் (ரோமர் 16:13). “மாற்கு[வின் புத்தகமானது] நடைமுறையில் ரோ மனநிலை கொண்டுள்ள, சவிசேஷம் அறிவிக்கப் படாத சாதாரண மனிதருக்கு [சவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்] நோக்கம் கொண்டுள்ளது” என்று மெரில் டென்னீ அவர்கள் முடிவு செய்தார்.⁹

இப்படிப்பட்ட ஒரு மக்கள் கூட்டத்திற்கு ஏற்படையதாக இருப்பதற்கு, மாற்கு இயேசுவை செயல்பாட்டின் மனிதராக முன்னிறுத்தினார். இந்தப் புத்தகம் சிறியதாகவும் சுருக்கமாகவும், நான்கு சவிசேஷ புத்தகங்களில் மிகவும் சிறியதாகவும் உள்ளது. போதனைகள் கொஞ்சமே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன: விரித்துரைக்கப்பட்டவைகளாக நான்கு உவமைகள் மட்டுமே உள்ளன, விரிவான உரையாடல்கள் எதுவுமே இல்லை. மாற்கு, இயேசுவின் அற்புதங்களை வலியுறுத்தினார், இவை மனிதரின் தேவைகளைச் சந்தித்தன: இதன் அளவை ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில், இந்த விவரமானது வேறு எந்த சவிசேஷ விவரத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக அற்புதங்களுக்கு இடம் அளிக்கிறது.

மாற்குவின் புத்தகம் இயங்குகின்றதாக உள்ளது. இதன் பதினாறில் பதிமூன்று அதிகாரங்கள், [ஆங்கில மொழியில்] “and” என்ற வார்த்தையுடன் தொடங்குகின்றன. இந்தப் புத்தகத்தின் ஆசிரியருக்கு [மாற்குவுக்கு] பிரியமான கிரேக்க வார்த்தையாக இருந்தது *euthus* (அல்லது *eutheos*) என்பதாகும், இது “நேராக,” “உடனடியாக,” “நேரடியாக,” அல்லது “உடனே” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. மாற்கு இந்த வார்த்தையை நாற்பத்து இரண்டு முறைகள் பயன்படுத்தினார். இயேசு எப்போதும் அதிகரிக்கும் வேகத்துடன் தமது ஊழியத்தின் நிறைவேற்றத்தை நோக்கி முன்னதாக நகருகின்றவராகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்.

மாற்கு 10:45 வசனம் இந்தப் புத்தகத்தின் திறவுகோலாக உள்ளது: “அப்படியே, மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ் செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்.” “ஊழியங்கொள்ளுதல்” மற்றும் “ஊழியஞ் செய்தல்” என்ற வார்த்தைகளுக்குச் சிறப்புக் கவனம் கொடுங்கள். மத்தேயுவின் புத்தகத்தில் இயேசு ஒரு ராஜாவாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்; ஆனால் மாற்குவின் புத்தகத்தில் இயேசு ஒரு சேவகராக இருப்பதாகக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளார். மாற்கு, இயேசுவுக்குத் தெய்வீக இயற்பெயர் எதையும் பயன்படுத்தவில்லை, மற்றும் அதிகாரத்துவம் இங்கு வலியுறுத்தப்படவில்லை.¹⁰ இயேசு ஊழியம் செய்தார்.¹¹

ஏவுதல் பெற்ற இந்த விவரத்தின் நோக்கமானது மற்ற எல்லா சவிசேஷங்களின் நோக்கத்தைப் போன்றதாகவே உள்ளது: இயேசுவை தேவனுடைய குமாரனாகவும் நமது இரட்சகராகவும் காண்பித்தல். இந்தப் புத்தகம், “தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய சவிசேஷத்தின் ஆரம்பம்” (மாற். 1:1) என்று தொடங்குகிறது. நான்கு சவிசேஷ விவரங்களிலும் சேர்த்து, “சவிசேஷம்” என்ற வார்த்தையானது பன்னிரண்டு முறைகள் வருகிறது; இந்தப் பன்னிரண்டில் எட்டு முறைகள் மாற்கு சவிசேஷத்தில் உள்ளன. மாற்கு சவிசேஷமானது அணுகு முறையில் மட்டுமே மற்ற சவிசேஷப் புத்தகங்களில் இருந்து மாறுபடுகிறது: இவர் இயேசுவைப் பற்றி ஒரு சுருக்கமான சித்திரத்தை வரைந்து விட்டு, பின்பு அந்தச் சித்திரமே தனக்காகப் பேசும்படிக்கு விட்டுவிட்டார்.

இந்தப் புத்தகத்தின் பண்புகள்

இந்தப் புத்தகத்தின் பண்பு, சாத்தியக்கூறுள்ள இதன் ஆதார மூலத்திற்கும் (பேதுருவுக்கும்) மற்றும் இதன் நோக்கத்திற்கும் (இயேசுவை ஒரு சேவகராக எடுத்துரைத்தல்) அதிகம் உறவுபடுவதாக உள்ளது.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, மாற்கு சவிசேஷம் செயல்பாட்டின் சவிசேஷமாக உள்ளது.

மேலும், மாற்கு சவிசேஷம் உணர்வின் சவிசேஷமாக உள்ளது. இந்தப் புத்தகம், இயேசுவைக் கண்டு கேட்டவர்களின் உணர்வுகளையும் பதில்செயல்களையும் பதிவு செய்கிறது: “எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு” (1:27); “அவர்கள் இருதயங்களில் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்” (2:7); “அவர்கள் மிகவும் பயந்து” (4:41); “அவர்கள் மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டுப் பிரமித்தார்கள்”

(6:14-16); “அவர்கள் மேன்மேலும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்” (7:37); “அவர்கள் எரிச்சலானார்கள்” (14:1). இப்படிப்பட்ட இருபத்து மூன்று பதில்செயல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்தப் புத்தகம் இயேசுவின் உணர்வுகளையும் பதிவு செய்கிறது: அவர் “மனதுருகி” (1:41; 6:34; 8:2); அவர் கோபமடைந்தார் (3:5); அவர் “விசனமடைந்தார்” (10:14); அவர் பெருமூச்சு விட்டார் (7:34; 8:12); அவர் “திகிலடையவும் மிகவும் வியாகுலப்படவும் தொடங்கினார்” (14:33, 34).

மாற்கு சவிசேஷம் அக்கறையின் சவிசேஷமாகவும் இருக்கிறது. இயேசு, மக்களின் மகிழ்ச்சி, பசி, துன்பங்கள், ஆரோக்கியம் மற்றும் மாய்மாலம் ஆகியவை பற்றி அக்கறை உள்ளவராயிருந்தார்.

இத்துடன் கூடுதலாக, மாற்குவின் சவிசேஷமானது ஊழியத்தின் சவிசேஷமாக உள்ளது. இயேசு அந்நியருக்கு உதவி செய்தார், ஊமைகளை விடுவித்தார், பெரும்பசியுற்றோருக்கு உணவளித்தார் மற்றும் அடிப்படை வாதிகளைக் கடிந்து கொண்டார்.

மற்ற சவிசேஷ விவரங்களைப் போலவே, மாற்கு சவிசேஷமும் சிலுவையின் சவிசேஷமாக உள்ளது சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் மரணம் என்பதே அவரது மாபெரும் ஊழியமாக உள்ளது. மாற்கு சவிசேஷத்தின் நாற்பது சதவிகிதப் பகுதியானது, எருசலேமுக்குக் கடைசிப் பயணத்தையும் அதைத் தொடர்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் எடுத்துரைக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுத்துள்ள வகையில் மாற்கு சவிசேஷம் யோவான் சவிசேஷத்திற்கு இரண்டாம் இடத்தில் நிற்கிறது.

கடைசியாக, மாற்கு சவிசேஷம் விரித்துரைக்கும் தன்மையின் சவிசேஷமாக உள்ளது. இந்தப் புத்தகமானது இயேசுவின் தனிப்பட்ட உடல் அமைவுகளைக் கூட அறிக்கையிடுகிறது. இதன் பாணி புத்தம் புதியதாகவும் இயங்குவதாகவும் உள்ளது. சிலர் இதை “தெருப் பிரசங்கியாரின் பாணி” என்றும் அழைத்துள்ளார்கள்.

இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்ட காலம்

மாற்கு சவிசேஷம் முதல் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியின் முற்பகுதியில் எழுதப்பட்டது என்பது தெளிவு. அலெக்சந்தரும் ரூப்புவும் மாற்குவின் வாசகர்களுக்கு நன்கு பழக்கமானவர்களாய் இருந்த காரணத்தினால்தான் அவர்களைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார் (மாற். 15:21). இது இந்தப் புத்தகத்தை சிலுவையிலிருந்து ஒரு தலைமுறைக்குள்ளாக ன்எழுதப்பட்டதாகத் திணைக்கூடும். பாரம்பரியமானது இப்புத்தகத்தைப் பேதுருவுடன் தொடர்புபடுத்திற்று என்று நான் முன்பே குறிப்பிட்டு இருந்தேன். பழங்கால எழுத்தாளர்கள் பலர், மாற்குவின் சவிசேஷம் சுற்றுக்கு விடப்படும் முன்பு அதைப் பேதுரு சரி பார்த்தார் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். பேதுருவின் மரணம் கி.பி. 65க்கும் 68க்கும் இடையில் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்று நினைக்கப்படுகிறது.¹²

மத்தேயு மற்றும் லூக்கா சவிசேஷங்கள் மாற்குவின் சவிசேஷத்தைப் பார்த்து எழுதப்பட்டன என்று இன்றைய நாட்களில் பலர் நம்புகின்றார்கள், ஆனால் மிகத் தொடக்க கால (ஏவுதல் பெற்றிராத) பாரம்பரியங்கள்

மத்தேயு சவிசேஷத்தையே முதலிடத்தில் வைக்கின்றன. டென்னீயின் விளக்கம் இங்கு கருத்திற்குரியதாக உள்ளது:

இந்த சவிசேஷங்கள் என்பவை பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப் பட்டதினால் எழுதப்பட்ட கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலிக்க செய்தியினுடைய மூன்று எடுத்துரைப்புகளாய் இருக்கின்றன என்றால் [அவை இவ்வாறே இருக்கின்றன] ... இவை அப்போஸ்தலர்களும் அவர்களின் துணையாளர்களும் பிரசங்கித்த வற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவைகளா இருந்தன என்றால், இவை யாவும் ஒரே காலகட்டத்தில் உண்டாக்கப்பட்டிருப்பதற்குச் சாத்தியக் கூறு உள்ளது.¹³

மாற்கு சவிசேஷம் எழுதப்பட்ட காலம் என்று யூகித்துக் கொடுக்கப் பட்டவைகளில் பின்வரும் மூன்று காலங்களும் அடங்கியுள்ளன: கி.பி. 50-60, 58-65 மற்றும் 60-70. இந்தப் புத்தகம் கி.பி. 70க்கு முன்பாகவே எழுதப்பட்டது என்று கூறுவது நமக்குப் பாதுகாப்பானதாக இருக்கும்.

இந்தப் புத்தகத்தின் பிரிவுகள்

மாற்கு சவிசேஷப் புத்தகம் வரைக் குறிப்பிடுவதற்குச் சுலபமான புத்தகம் அல்ல. மாற்கு, சிந்தனையில் இறையியல் வரிசைக் கிரமம் எதையும் பின்பற்றவில்லை. இவரது விவரமானது ஒரு முற்றான வகையில் முழுமையான செயல்தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளது.

இந்தப் புத்தகத்தைப் புறக்குறிப்பிடுவதற்கு மாறுபட்ட பல அணுகு முறைகள் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன: ஜான் பிலிப்ஸ் அவர்கள் தமது பிரிவுகளுக்கு, மாற்கு 10:45ன் திறவுகோல் சிந்தனைகளை பயன்படுத்தினார்: (1) சேவகர் தமது வாழ்வை ஊழியத்தில் அளிக்கின்றார் (அதி. 1-10); (2) சேவகர் தமது வாழ்வைப் பலியாக அளிக்கின்றார் (அதி. 11-16).¹⁴ ஹென்றிட்டா மெயர்ஸ் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை விரிவாக்கி, “சேவகர்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி ஏழு மடங்கு பிரிவு ஒன்றை கருத்துத் தெரிவித்தார்: (1) சேவகரின் வருகையும் அவர் சோதிக்கப்படுதலும் (அதி. 1); (2) சேவகர் ஊழியம் செய்தல் (அதி. 2 மற்றும் 3); மற்றும் இதுபோல் இன்னும் பிற.¹⁵ சிலர் இந்தப் புத்தகத்தை இயேசு ஊழியம் செய்த இரு பிரதான பகுதிகளான கலிலேயா மற்றும் யூதேயா என்பவைகளைக் கொண்டு இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றார்கள். டென்னீயின் ஏழு பாகமான பிரிவானது இயேசு பயணம் செய்த பகுதிகளைப் பற்றிய அதிகம் விரிவான இடைநிறுத்தலைப் பயன்படுத்துகிறது.¹⁶

பின்வரும் வரைக்குறிப்பில் நாம் இந்தக் கருத்துக்கள் மற்றும் பிறவற்றின் இணைவொன்றைப் பயன்படுத்துவோம். ஆயினும் மாற்கு சவிசேஷம் முழுமையான ஒன்றாகவே கருதப்பட வேண்டும் என்பதை மனதில் வைப்புகள்.

மாற்குவின் சுவிசேஷப் புத்தகத்தின் வரைக்குறிப்பு

- I. சேவகர் ஊழியம் செய்யத் தயாரிக்கப்படுதல் (1:1-13).
- A. பட்டமும் நோக்கமும் (1:1).
  - B. யோவானால் தயாரிக்கப்பட்ட வழி (1:2-8).
  - C. இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்தினால் அவர் தயார் செய்யப்படுதல் (1:9-11).
  - D. இயேசு சோதிக்கப்படுதலினால் தயார் செய்யப்படுதல் (1:12, 13).
  - E. இவை எல்லாவற்றிலும் இயேசு தமது ஆதாரச் சான்றுகளைப் பெற்றுக் கொண்டார். அவர் ...
    1. யோவானால் சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டார்.
    2. பரிசுத்த ஆவியானவரால் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டார்.
    3. பிசாசானவனால் சோதிக்கப்பட்டார்.
- II. ஊழியத்திற்கு சேவகரின் உறுதிப்பாடு (1:14-8:30).
- A. ஊழியத்தின் தொடக்கம் (1:14-2:12).
    1. இந்தக் காலகட்டம் அடிப்படையில் கலிலேயாவில் நடந்தது, யோவான் கொல்லப்பட்ட பின்பு இயேசு அங்கு சென்றார் (1:14, 15).
    2. இயேசு நான்கு மீனவர்களை அழைத்தல் (1:16-20).
    3. கப்பர்நகூமில் ஒரு மாபெரும் நாள் (1:21-34).
    4. தொழுநோயாளி ஒருவரைக் குணமாக்கியது உட்பட கலிலேயாவில் ஒரு பொதுப் பயணம் (1:35-45).
    5. மேற்கூரை வழியே இறக்கி விடப்பட்ட மனிதர் ஒருவரைக் குணமாக்கியது உட்பட, கப்பர்நகூமில் இன்னொரு மாபெரும் நாள் (2:1-12). பாவங்களை மன்னிப்பதற்கான இயேசுவின் வல்லமையினால் குணமாக்குதல்களின் பட்டியல் உச்சகட்டத்தை அடைதல்.
  - B. விமர்சனம் தொடங்குகிறது (2:13-3:35).
    1. கடலோரம் போதித்தல் (2:13).
    2. லேவியை அழைத்தலும் பாவிசுளுடன் உண்ணுதலும் (மற்றும் விமர்சனமும்) (2:14-17).
    3. உபவாசம் பற்றிய விமர்சனம் (2:18-22).
    4. ஓய்வுநாள் பற்றிய விமர்சனங்கள் (2:23-3:5).
    5. பரிசேயர்கள் மற்றும் ஏரோதியர்கள் ஆகியோரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சூழ்ச்சி (3:6).
    6. இயேசுவின் ஊழியம் அதிகமாய் மாறுபடுதல்:

பன்னிருவரைத் தேர்ந்து கொள்ளுதலும், அவரது நண்பர் களும் கூட, “அவர் மதிமயங்கியிருக்கிறார்” (3:7-21) என்று நினைக்கும் அளவுக்குப் பணியில் மும்முரமாகுதல்.

7. பெயல்செபுலின் அதிகாரத்தினாலேயே இயேசு தமது அற்புதங்களைச் செய்தார் என்ற குற்றச்சாட்டு; பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிரான பாவம் பற்றிய போதனை (3:22-30).
  8. இயேசுவின் தாயும் சகோதர சகோதரிகளுமே தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கின்றவர்கள் என்று அடையாளப் படுத்துப்படுதல் (3:31-35).
- C. ஊழியத்தின் அறைகூவல். (தொடர்ந்த எதிர்ப்புக்களுடன், அவ்வப்போது கூட்டத்தில் இருந்து விலகிச் சென்று - கடலுக்கு அப்பாலிருந்த தெக்கப்போலிக்கு, பெனிக்கியாவுக்கு, பிலிப்பி செசரியாவுக்கு, மற்றும் பிற இடங்களுக்குச் செல்லுதல்.)
1. ஒரு கப்பலில் ன்படவில்லி இருந்துகொண்டு உவமைகளில் போதித்தல்: விதைப்பவன், விளக்கு, வளர்ச்சி, மற்றும் கடுகு விதை ஆகியவற்றின் உவமைகள் (4:1-34).
  2. கலிலேயாக் கடலைக் கடந்து (மற்றும் புயலை அமர்த்தி) - தெக்கப்போலி செல்லுதல் (4:35-41).
  3. கதரேனருடைய நாட்டில் அசுத்த ஆவியுள்ள ஒரு மனிதனைக் குணமாக்குதல் (மற்றும் இரண்டாயிரம் பன்றிகள் இறந்துபோன வரலாறு) (5:1-20).
  4. மீண்டும் கடலைக் கடந்து யவீருவின் மகளைக் குணமாக்குதல் (அத்துடன் “அதே வேளையில் நடைபெற்ற இன்னொரு அற்புதம்”) (5:21-43).
  5. நாசரேத்தார் செல்லுதலும் அங்கு புறக்கணிக்கப்படுதலும் (இயேசு ஒரு தச்சர் என்று அழைக்கப்படுதல்) (6:1-6).
  6. வரையறைக்குட்பட்ட ஊழியத்திற்குப் பன்னிருவரை அனுப்புதல் (ஏரோதின் கவனத்தைக் கவருதல் - அந்த அரசன் யோவானுக்குச் செய்ததைச் சிந்தித்துப் பார்க்கையில் இது ஒரு அபாயமிக்க நடவடிக்கையாக இருந்தது) (6:7-32).
  7. தமது சீஷர்களுடன் வனாந்தரமான இடத்திற்குச் செல்லுதல், திரளான மக்கட்கூட்டம் பின்தொடருதல்; ஐயாயிரம் ஆண்களுக்கு உணவளித்தல் (ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த நிகழ்ச்சி) (6:33-44).
  8. கடலானது இயேசு நடப்பதற்கு ஒரு ஒதுக்காகப் பணியாற்றுதல் (6:45-52) - இதைத் தொடர்ந்து

கெனசெரேத் பகுதியில் பொதுவான போதனையும் குணமாக்குதலும் (6:53-56).

9. கழுவாத கைகளினால் உண்ணுதல் பற்றி விமர்சிக்கப்படுதல் - மற்றும் பாரம்பரியத்துவம் பற்றிய ஒரு உரை (7:1-23).
10. தீரு சீதோன் ஊர்களுக்குப் பின்வாங்கிச் செல்லுதல் - மற்றும் சீரோபெனிக்கியா நாட்டுப் பெண்ணொருத்தியின் மகளைக் குணமாக்கிய வரலாறு (7:24-30).
11. தெக்கப்போலிக்குப் பின்வாங்கிச் செல்லுதல்:
  - a. பொதுவான போதனையும் குணமாக்குதலும் (7:31-37).
  - b. நாலாயிரம் ஆண்களுக்கு உணவளித்தல் (8:1-9).
12. கலிலேயாவுக்குத் திரும்புதல் (தல்மனூர்த்தா என்பது கலிலேயாக் கடலின் மேற்குக் கரையில் உள்ள பகுதியாகும்) - ஒரு அடையாளம் தேடப்படுதல், “பரிசேயர்களின் புளித்த மா” பற்றிய எச்சரிக்கை (8:10-21).
13. பெத்சாயிதாவுக்குப் பின்வாங்கிச் செல்லுதல் - பார்வையற்ற ஒரு மனிதர் குணமாக்கப்படுதல் (8:22-26).
14. பிலிப்பி செசரியாவுக்குப் பின்வாங்கிச் செல்லுதல் - மற்றும் மாபெரும் அறிக்கை (8:27-30) (இயேசுவின் ஊழியத்தின் உச்சக்கட்டம்).

III. சேவகர் ஊழியத்தின் மாபெரும் செயல்பாட்டிற்கு கடந்து செல்லுதல்: சிலுவையில் மரித்தல் (8:31-15:47).

A. அவரது முடிவு ஊழியம் (8:31-10:52).

1. தமது மரணத்திற்காகத் தமது சீஷர்களைத் தயார் செய்ய முயற்சித்தல்.
  - a. தாம் மரிக்கப் போவதாகத் தமது சீஷர்களிடம் கூறி, தமது சீஷர்கள் தங்கள் சிலுவைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்படி ஊக்கப்படுத்துதல் (8:31-9:1). (9:1ஐக் காணவும்.)
  - b. மறுபுறத்தில் இயேசுவின் உண்மையான மகிமை காணப்படுதல்; உயிர்த்தெழுதல் முன் ரைக்கப்படுதல் (9:2-13).
  - c. தமது சீஷர்கள் குணமாக்க முடியாத ஒரு பையனைக் குணமாக்குதல் (9:14-29).
  - d. தமது மரணத்தைப் பற்றிக் கூடுதலான போதனை (9:30-32).
  - e. சீஷர்களின் முற்றிலும் தவறான

புரிந்துகொள்ளுதல்; யார் பெரியவன் என்றும் யார் கர்த்தருக்கு அருகில் அமருவது என்றும் சண்டையிட்டுக் கொள்ளுதல் (9:33-50).

2. எருசலேமுக்குப் பயணத்தைத் தொடங்குதல்.

a. யூதேயாவிலும் யோர்தானுக்கு அப்பாலும் (பெரேயாவில்) (10:1).

(1) திருமணம் மற்றும் விவாக ரத்துக் குறித்து இயேசுவின் அறைகூவல் (10:2-12).

(2) பிள்ளைகளை ஆசீர்வதித்தல் (10:13-16).

(3) ஐசவரியம் உள்ள வாலிப அதிகாரியின் வரலாறு - எல்லாவற்றையும் கைவிடுதலின் பலன்கள் (10:17-31).

b. எருசலேமுக்குச் செல்லும் வழியில்.

(1) நடக்க இருந்தது பற்றித் தமது சீஷர்களுக்கு விளக்கப்படுத்துதல் (10:32-34). அவர்களில் இருவர் அவரது வலம் மற்றும் இடது புறங்களில் அமர விரும்பும் அளவுக்கு அவர்களின் தவறான புரிந்து கொள்ளுதல் அதிகமாய் இருத்தல் (10:35-45). (ஒரு திறவுகோல் வசனம்: 10:45.)

(2) எரிகோவின் வழியாகக் கடந்து செல்லுதல்; பார்வையற்ற பர்திமேயு குணமாக்கப்படுதல் (10:46-52).

B. ஒரு இடர்ப்பாடுமிக்க வேளை: அவரது ஊழியத்தின் கடைசி வாரம் (11:1-14:42).

1. ஞாயிற்றுக்கிழமை: வெற்றிப் பிரவேசத்தின் நாள் (11:1-11).

2. திங்கட்கிழமை: அத்திமரத்தை சபித்து ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்த நாள் (11:12-19).

3. செவ்வாய்க்கிழமை ஊழியம் மும்முரமான நாள்.

a. அத்திமரம் பட்டுப் போகுதல் (11:20-26).

b. கேள்விகளின் நாள்.

(1) “எந்த அதிகாரத்தினால்” என்ற கேள்வி (11:27-33).

(2) பொல்லாத தோட்ட வேலைக்காரர்களைப் பற்றிய உவமையின் இடைச் செருகல் (12:1-12).

(3) இராயனுக்கு வரிசெலுத்துதல் பற்றிய ஒரு கேள்வி (12:13-17).

(4) உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய ஒரு கேள்வி (12:18-27).

(5) பிரதான கற்பனை பற்றிய ஒரு கேள்வியும்,

ராஜ்யத்திற்குத் தூரமானவராய் இராதவரும்
(12:28-34).

- (6) இயேசுவின் விரோதிகள் வாயடைக்கப்படுதல்;
இயேசுவிடமிருந்து ஒரு கேள்வி (12:35-37).
- c. வேதபாரகர்களைக் குறித்து ஜாக்கிரதையாய்
இருக்கும்படி ஒரு எச்சரிக்கை (12:38-40).
- d. விதவையின் காணிக்கை (12:41-44).
- e. ஆலயத்தை விட்டு வெளியேறுதல்,
இயேசுவிடமிருந்து அருள்வெளிப்பாடான ஒரு
செய்தி (13:1-37).
4. புதன் கிழமை: இயேசுவுக்கு ஒரு அமைதியான நாள்.
a. அவரது விரோதிகளுக்கு மும்முரமான பணி நாள்
(14:1, 2), ஆனால் இயேசுவுக்கு ஒரு அமைதியான
நாள்.
b. பெத்தானியில் உணவு மற்றும் இயேசு
அபிஷேகிக்கப் படுதல் (14:3-9).
c. இயேசுவைக் கொல்லுகிற திட்டத்தில் யூதாவின்
பங்கு (14:10, 11).
5. வியாழக்கிழமை: தயாரிப்பின் நாள்.
a. பஸ்காவுக்குத் தயார் செய்தல் (14:12-16).
b. பஸ்கா உணவும் கர்த்தருடைய பந்தியை
ஏற்படுத்துதலும் (14:17-26).
c. எல்லாரும் இயேசுவைக் கை விடுவார்கள் மற்றும்
பேதுரு அவரை மறுத்தலிப்பார் என்ற முன்னு
ரைத்தல் (14:27-31).
d. கெத்செமனே தோட்டத்திற்குள் (14:32-42).
- C. (வெள்ளிக்கிழமையன்று) அவர் சிலுவையில்
அறையப்படுதலும் அடக்கம் பண்ணப்படுதலும்
(14:43-15:47).
1. இயேசு காட்டிக் கொடுக்கப்படுதலும் சீஷர்கள்
ஓடிப்போகுதலும் (14:43-52).
2. காய்பாவுக்கு முன்பாக விசாரணை, பேதுரு
நெருப்பினருகில் குளிர்காய்தல் (14:53-65).
3. பேதுருவின் மறுதலிப்பு (14:66-72).
4. சனதெரீன் சங்கத்தினரால் உறுதிப்படுத்தப்படுதல்,
பிலாத்துவின் முன்பாக விசாரணை; பரபாஸ்
விடுவிக்கப்பட்டு, இயேசு ஏளனம் செய்யப்படுதல்
(15:1-20).
5. எனது பாவங்களுக்காக இயேசுவின் மரணம்
(15:21-41).
6. இயேசுவின் உடல் அடக்கம் (15:42-47).

IV. உயிர்த்தெழுதலினால் சேவகர் உயர்த்தப்படுதல் (16:1-20).

- A. கல்லறைக்குப் பெண்களின் பயணம் மற்றும் தூதனின் அறிவிப்பு (16:1-8).¹⁷
- B. உயிர்த்தெழுதலின் சில தரிசனங்கள்:
1. மகதலேனா மரியாளுக்கு (16:9-11).
  2. இரண்டு சீஷர்களுக்கு (16:12, 13).
  3. பதினொருவருக்கு (16:14-18). (சீஷர்களுக்குத் தேவைப்பட்ட விசுவாசமும் பிரதான கட்டளையும்: 16:15, 16).
- C. இயேசு பரத்திற்கு ஏறிச் செல்லுதல், அத்துடன் இயேசுவின் உறுதிப்படுத்துதலுடன் சீஷர்களின் பின்னாளைய ஊழியம் (16:19, 20).

குறிப்புகள்

¹Eusebius *Ecclesiastical History* 3.39; 2.15; 6.25. பாப்பியஸ் என்பவர் “அப்போஸ்தலிக்கப் பிதாக்களில்” ஒருவராக இருந்தார். அவரது எழுத்துக்களில் அப்போஸ்தலிக்க காலங்களின் வாய்மொழிப் பாரம்பரியங்கள் மற்றும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உட்கண்ணோட்டங்கள் அடங்கியிருந்தன, ஆனால் அவைகள் பின்னாளைய வரலாற்றாளர்களான ஈசூபியஸ் மற்றும் இரேனியஸ் ஆகியோரால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த துணுக்குகளுக்குள்ளாக மட்டுமே தப்பியிருந்தன. மாபெரும் கற்றல் மற்றும் உற்பத்தித் திறன் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்த எழுத்தாளரான ஈசூபியஸ் அவர்கள், சபையின் வளர்ச்சி பற்றி விவரித்தல் முதல் வரலாற்றாளராக இருந்தார். கிரேக்க இறையியலாளரான அலெக்சந்திரியாவின் கிளமென்ட் அவர்கள், “சபைப் பிதாக்களில்” ஒருவராக கருதப்படுகின்றார். “விரிவுரைப் பிரசங்கித்தலின் பிதா” என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஓரிகன் அவர்கள், மூன்றாம் நூற்றாண்டில் மிகவும் முக்கியமான பிரசங்கியாராகக் கண்ணோட்டமிடப்பட்டார். ²Irenaeus *Against Heresies* 3.1.1. இரேனியஸ் அவர்கள் போலிகார்ப்பின் மாணவராயிருந்தார், இந்த போலிகார்ப் அவர்கள் சிமிர்னா சபையின் “மூப்பராக” இருந்தார், மற்றும் இவர் இரண்டாம் நூற்றாண்டின் மிக முக்கியமான இறையியலாளராகக் கருதப்படுகின்றார். ³இந்த வீடு கடைசி இராப்போஜனம் நடைபெற்ற (மாற். 14:12-17) மற்றும்/அல்லது இயேசு வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்த பரிசுத்த ஆவியானவர் வருவதற்காக அப்போஸ்தலர்கள் காத்திருந்த இடமாக இருந்திருக்க(அப். 1:4-8, 12)ச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. ⁴மாற்கு 14:51, 52 வசனப்பகுதி யோவான் மாற்குவைக் குறிப்பிடுகிறது என்றால், இது இவர் அப்போஸ்தலர்களை விட இளையவராயிருந்தார் என்று சுட்டிக் காண்பிக்கும். ⁵Eusebius *Ecclesiastical History* 2.16. ⁶Ibid., 3.39. ⁷Irenaeus *Against Heresies* 3.1.1. ⁸இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள “நான்கு சவிசேஷ விவரங்கள்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ⁹Merrill C. Tenney, *New Testament Survey* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1961), 157. ¹⁰பிரதான கட்டளை பற்றி மத்தேயு கொடுக்கும் விவரங்களை (மத். 28:18-20) மாற்கு கொடுக்கும் விவரங்களுடன் ஒப்பிடவும் (மாற். 16:15, 16). ¹¹இவ்விடத்தில் ஆர்மிக்கதொரு பக்கக் குறிப்பு உள்ளது: மாற்கு, முதலில் ஒரு சேவகராயிருக்கத் தவறினார். [ஆனால் இவரே] இயேசுவை ஒரு பரிபூரணமான

சேவகராக எடுத்துரைத்தார். ¹²பேதுருவின் மரணத்திற்குப் பின்பு மாற்கு இந்த சவிசேஷத்தை எழுதினார் என்று தொடக்க கால எழுத்தாளர்கள் சிலர் இது எழுதப்பட்ட காலத்தைக் கணிக்கின்றார்கள், ஆனால் இது இந்தப் புத்தகம் “வெளியிடப்பட்டதை” (பிரதிகள் எடுத்து, சுற்றுக்கு விடப்பட்டதை)க் குறிப்பதாக இருக்கலாம். ¹³Tenney, 157. ¹⁴John Phillips, *Exploring the Scriptures* (London: Victory Press, 1965), 200. ¹⁵Henrietta C. Mears, *What the Bible Is All About* (Glendale, Calif.: Gospel Light Publications, 1966), 390. ¹⁶Tenney, 159-60. ¹⁷வசனம் 8ஐ தொடர்ந்து வருகிற பன்னிரண்டு வசனங்களின் அதிகாரத் துவத்தன்மை பற்றிக் கேள்வி கேட்கப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் இந்த வசனங்கள் மிக முக்கியமான கைப்பிரதிகள் பலவற்றில் காணப்படுவதில்லை. பெரும்பாலான பழமைவாத எழுத்தாளர்கள், இவைகள் இவ்விடத்திற்கு உரியவைகளாய் உள்ளன - இவை மூல வசனத்தின் பகுதிகளாக அதாவது மாற்குவினால் பின்னாட்களில் சேர்க்கப்பட்ட குறிப்பாகவோ அல்லது ஏவப்பட்ட இன்னொரு எழுத்தாளரால் சேர்க்கப்பட்ட ஏவுதல் பெற்ற குறிப்பாகவோ உள்ளன என்ற நம்புகின்றார்கள். (இதன் உதாரணத்திற்கு. உபா. 34ஐக் காணவும், அங்கு வேறு யாரோ ஒரு எழுத்தாளர், அநேகமாக யோசுவா, மோசே எழுதிய புத்தகத்தில் மோசேயின் மரணம் பற்றிய செய்தியைக் கூடுதலாக எழுதினார்.)